

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1503/2006,**tehty 28 päivänä syyskuuta 2006,****lyhyen aikavälin tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1165/98 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta muuttujien määritelmien, muuttujien luettelon ja tietojen keruutiheyden osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

*1 artikla***Muuttujien määritelmät**ottaa huomioon lyhyen aikavälin tilastoista 19 päivänä touku-
kuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1165/98 ⁽¹⁾
ja erityisesti sen 17 artiklan b–d kohdan,

1. Tämän asetuksen liitteessä I annetaan asetuksen (EY) N:o 1165/98 liitteessä A–D vahvistettujen muuttujien määritelmät sekä kuvataan niiden tavoitteet, ominaispiirteet ja tarvittavien indeksien laskeminen.

sekä katsoo seuraavaa:

2. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä soveltamaan liitteessä annettuja määritelmiä tiedonkeruusiin viimeistään vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

(1) Asetuksella (EY) N:o 1165/98 luotiin yhteiset puitteet yritysten suhdanteita koskeville yhteisön lyhyen aikavälin tilastoille ja annettiin tarvittavat muuttujat.

3. Määritelmiä on noudatettava täysimääräisesti viimeistään silloin, kun perusvuosi seuraavan kerran muutetaan asetuksen (EY) N:o 1165/98 11 artiklan mukaisesti.

(2) Asetuksella (EY) N:o 1158/2005 otettiin käyttöön uusia muuttujia ja annettiin jäsenvaltioille uusia tiedonkeruuta koskevia velvoitteita.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asetuksen (EY) 1165/98 soveltamisalaan kuuluvat nykyiset tilastotiedot tarkistetaan laskemalla ne uudestaan tai estimoimalla ne, jotta ne ovat määritelmien mukaiset.

(3) Sen vuoksi on tarpeen säätää täytäntöönpanotoimenpiteistä sekä tehdä asetukseen (EY) N:o 1165/98 muutoksia, jotka koskevat muuttujien määritelmiä, muuttujien luetteloa sekä tietojen keruutiheyttä.

5. Kunkin jäsenvaltion on pyynnöstä toimitettava komissiolle kaikki asiaan vaikuttavat tiedot, jotka koskevat tilastotietojen ja tämän asetuksen liitteessä I annettujen määritelmien vastavuutta. Jos tietyistä muuttujasta saadut tulokset eroavat enintään 0,2 prosenttia tuloksista, jotka on saatu liitteessä I annettujen määritelmien mukaisella muuttujalla, katsotaan, että tulokset ovat määritelmien mukaiset.

(4) Lyhyen aikavälin tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1165/98 täytäntöönpanosta muuttujien määrittelyn osalta 26 päivänä maaliskuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 588/2001 ⁽²⁾ olisi sen vuoksi korvattava tällä asetuksella.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset,

*2 artikla***Muutokset asetukseen (EY) N:o 1165/98**

⁽¹⁾ EYVL L 162, 5.6.1998, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1158/2005 (EUVL L 191, 22.7.2005, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 86, 27.3.2001, s. 18

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1165/98 liite B tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 588/2001.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä syyskuuta 2006.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta
Joaquín ALMUNIA
Komission jäsen

LIITE I

TAVOITTEIDEN JA MUUTTUJEN OMINAISPIIRTEIDEN MÄÄRITTELY

Muuttuja: 110 Tuotanto

Tuotantoindeksillä pyritään mittaamaan tuotoksen volyymin muutoksia tihein ja säännöllisin välein, yleensä kuukausittain. Muuttuja mittaa tuotoksen muutoksia arvonlisäyksenä tietyn viitejakson aikana ⁽¹⁾.

Tuotantoindeksi on teoreettinen mittari, joka on arvioitava käytännön toimien avulla.

Arvonlisäys perushintaan ⁽²⁾ voidaan laskea seuraavasti: liikevaihto (ilman arvonlisäveroa ja muita vastaavia välittömästi liikevaihtoon liittyviä vähennyskelpoisia veroja) + valmistus omaan käyttöön + muu varsinaisen toiminnan tuotto +/- varastojen muutos - tavaroiden ja palveluiden ostot - muut liikevaihtoon liittyvät tuoteverot, jotka eivät ole vähennyskelpoisia + saadut tuotetukipalkkiot.

Arvonlisäykseen ei sisällytetä kuluja eikä tuottoja, jotka yhtiön tilinpäätöksessä kirjataan rahoitustuotoiksi tai -kuluiksi tai muun kuin varsinaisen toiminnan tuotoiksi tai kuluiksi.

Näin ollen tuotantotukipalkkiot luetaan mukaan perushintaiseen arvonlisäykseen, mutta tuoteveroja ei lueta mukaan.

Arvonlisäys lasketaan "bruttoperiaatteella", koska arvostuseriä (kuten poistoja) ei vähennetä.

Huom. Välilliset verot voidaan jakaa kolmeen ryhmään.

- i) Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat alv ja muut välittömästi liikevaihtoon liittyvät vähennyskelpoiset verot (joita ei sisällytetä liikevaihtoon). Yritys kerää nämä verot vaiheittain, ja ne jäävät kokonaisuudessaan lopullisen ostajan maksettaviksi.
- ii) Toiseen ryhmään kuuluvat kaikki tuoteverot, -tullit ja -maksut. Ne joko 1) liittyvät liikevaihtoon eivätkä ole vähennyskelpoisia tai 2) ne ovat tuoteveroja, jotka eivät liity liikevaihtoon. Niihin kuuluvat tuontiverot, -tullit ja -maksut sekä verot, jotka maksetaan tuotteiden ja palvelujen tuotannosta, viennistä, myynnistä, vaihtamisesta, leasingista tai toimituksesta tai niiden käytöstä omaan kulutukseen tai oman pääoman muodostukseen.
- iii) Kolmanteen ryhmään kuuluvat muut tuotantoverot, joihin luetaan kaikki verot, joita yritykset maksavat tuotannon harjoittamisesta riippumatta tuotettujen tai myytyjen tavaroiden ja palveluiden määrästä tai arvosta. Niitä voidaan maksaa työvoiman käytöstä ja maan, rakennusten ja muiden tuotannossa käytettyjen varojen omistuksesta tai käytöstä.

Teoreettinen kaava, jolla tuotantoindeksi (Q) lasketaan, on Laspeyres-tyyppinen volyyymi-indeksi, eli

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} a_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} a_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

jossa q – tuotoksen määrä, p – tuotoksen hinta, a – panosaineiden hinnat ja δ – panosaineiden määrät, i – yksi N hyödykkeestä, j – yksi M panosaineesta, 0 – perusjakso, t – nykyjakso.

⁽¹⁾ Termi 'tuotantoindeksi' ymmärretään yleisesti 'lisäarvon kehitystä' vastaavaksi, mikä on ristiriidassa kansantalouden tilinpidon ja yritysten rakennetilastojen mukaisen 'tuotannon' määritelmän kanssa, mutta termiä on perinteisesti käytetty yritystilastojen alalla. Termi 'lisäarvoindeksi' ei ole käytössä. Koska indeksi mukailee tuotannon kehitystä kiinteisiin hintoihin, käytetään joskus termiä 'tuotannon volyyymi-indeksi'. Tässä tekstissä termillä 'tuotantoindeksi' tarkoitetaan aina määräindeksiä, eli indeksiä kiinteisiin hintoihin.

⁽²⁾ Tuotos ja perushintainen arvonlisäys ovat siis EKT1995:ssä valittuja arvotuksia. Tuoteveroja ei lueta perushintaan, mutta muita tuotantoveroja ei pyritä jättämään sen ulkopuolelle, toisin kuin aikaisemmassa arvonlisäys tuotantokustannushintaan -käsitteessä. Jos perushintaista arvonlisäystä ei ole saatavana esimerkiksi yritysten rakennetilastoista, arviona voidaan käyttää bruttoarvonlisäystä tuotantokustannushintaan.

Tällaisen indeksin kokoamiseen tarvittavat tiedot eivät kuitenkaan ole saatavilla kuukausittain. Käytännössä soveltuvia arvoja indeksien jatkamiseen ovat:

- (deflatoitujen) bruttotuotantoarvojen jatkuvuus
- volyymien jatkuvuus
- (deflatoidun) liikevaihdon jatkuvuus
- työpanoksen jatkuvuus
- raaka-ainepanoksen jatkuvuus
- energiapanoksen jatkuvuus.

Käytetyn arviointimenetelmän mukaisesti tuotantoindeksissä olisi otettava huomioon:

- hyödykkeiden ja panosaineiden tyyppin ja laadun muutokset
- valmisvaraston muutokset sekä tavaroita ja palveluita koskevien keskeneräisten töiden muutos
- teknisten panos-tuotossuhteiden muutokset (käsittelymenetelmät)
- lisäarvon saavuttamiseen liittyvät palvelut, kuten tuotantoyksiköiden kokoaminen, asennukset, korjaukset, suunnittelu, tekninen suunnittelu ja ohjelmiston laatiminen.

Muuttuja: 115 Talonrakennustuotanto

Muuttuja: 116 Maa- ja vesirakennustuotanto

Muuttujan 110 (tuotanto) indeksejä kuvaavat tavoitteet ja ominaispiirteet soveltuvat myös talonrakennustuotannon sekä maa- ja vesirakennustuotannon muuttujien indekseihin.

Tuotanto jaetaan talonrakennustuotantoon sekä maa- ja vesirakennustuotantoon rakennusluokituksen (CC) perusteella. Näillä indekseillä osoitetaan lisäarvon kehittyminen rakennustoiminnan kahdessa tärkeimmässä pääluokassa, eli talonrakennuksessa sekä maa- ja vesirakennuksessa. Indeksit lasketaan jaotteleamalla perustiedot (deflatoitu tuotos, tehdyt työtunnit, rakennusluvut) rakennusluokituksen mukaisiin tuotteisiin ja tämän jälkeen aggregoimalla tuoteindeksit rakennusluokituksen mukaisiin pääluokkiin.

Muuttuja: 120 Liikevaihto

Liikevaihtoindeksillä pyritään kuvaamaan tavara- ja palvelumarkkinoiden kehitystä.

Liikevaihto ⁽¹⁾ sisältää kaikki havaintoyksikön viitejakson aikana laskuttamat määrät. Se vastaa ulkopuolisille tarjottavien tavaroiden ja palvelujen markkinaehtoista myyntiä. Liikevaihto sisältää myös kaikki muut asiakkaalta veloittavat kulut (kuten kuljetus- ja pakkausmaksut), vaikka nämä olisi eritelty laskussa.

Liikevaihdon ulkopuolelle jäävät arvonnäkövero ja muut vastaavat välittömästi liikevaihtoon liittyvät vähennyskelpoiset verot sekä kaikki yksikön tavaroihin ja palveluihin liittyvät tullit, maksut ja verot.

Liikevaihdosta on vähennettävä myönnetty alennukset ja hyvitykset sekä palautettujen pakkausmateriaalien arvo. Asiakkaille myöhemmin, esimerkiksi vuoden lopussa, myönnettyjä alennuksia, hyvityksiä ja bonuksia ei oteta huomioon.

Tuotto, joka yhtiön tilinpäätöksessä luokitellaan muuksi varsinaisen toiminnan tuotoksi, rahoitustuotoksi tai muun kuin varsinaisen toiminnan tuotoksi, ei sisälly liikevaihtoon. Tämän määritelmän mukaisesti liikevaihtoon sisältyvät

- valmistettujen tuotteiden myynti
- alihankkijoiden valmistamien tuotteiden myynti
- sellaisenaan jälleenmyytäviksi hankittujen tavaroiden myynti
- tarjotuista palveluista laskutettu hinta
- sivutuotteiden myynti
- laskutetut pakkaus- ja kuljetusmaksut,
- ulkopuolisen hyväksi tehdyt laskutetut työtunnit pelkkää työvoimaa koskevan alihankinnan osalta
- laskutus asennus- ja korjaustyöstä

(1) Ilmauksia 'liikevaihto' ja 'myynti' käytetään usein synonyymeinä lyhyen aikavälin tilastoissa.

- laskutetut osamaksut
- laskutus ohjelmiston laadinnasta ja ohjelmistolisensseistä
- toimitetun sähkön, kaasun, lämmön, höyryn ja veden myynti
- jätteen ja romun myynti
- tuotetukipalkkiot ⁽¹⁾.

Sen mukaan, mitä todettiin tuotosta, "joka yhtiön tilinpäätöksessä ⁽²⁾, luokitellaan muuksi varsinaisen toiminnan tuotoksi, rahoitustuotoksi tai muun kuin varsinaisen toiminnan tuotoksi", liikevaihdon ulkopuolelle jäävät yleensä

- arvonlisävero ja muut vastaavat välittömästi liikevaihtoon liittyvät vähennyskelpoiset verot sekä kaikki yksikön tavaroihin ja palveluihin liittyvät tullit, maksut ja verot
- palkkiot
- leasing ja vuokraaminen
- omien tuotantoyksiköiden ja -koneiden vuokraaminen, jos nämä ovat ulkopuolisten käytössä
- yrityksen omistamien asuntojen vuokraus
- lisenssimaksujen tuotto
- henkilöstölle tarjotun palvelun tuotto (esimerkiksi tehtaan ruokala)
- tuotteiden ja palveluiden tarjonta havaintoyksikön sisällä
- oman maan ja käyttöomaisuuden myynti
- oman omaisuuden vuokraaminen tai myynti
- osakkeiden myynti
- korko- ja osinkotulot
- muu tuotto muusta kuin varsinaisesta toiminnasta.

Edellä mainitut erät voidaan lukea mukaan, jos ne luovat liikevaihtoa havaintoyksikön pääasiallisella toimialalla.

Muuttuja: 121 Kotimaan liikevaihto

Muuttuja: Muu kuin kotimaan liikevaihto

Myös kotimaan liikevaihdon ja muun kuin kotimaan liikevaihdon erojen osalta indekseihin soveltuvat muuttujan 120 (liikevaihto) indeksien tavoitteet ja ominaispiirteet.

Kotimaan liikevaihdon ja muun kuin kotimaan liikevaihdon indeksejä varten liikevaihto on jaettava tuotteen ensimmäisen määränpään mukaisesti omistajuuden vaihtumisen perusteella (riippumatta siitä, siirtyykö tuote fyysisesti yli rajojen). Määränpääksi katsotaan paikka, johon tuotteen tai palvelun ostanut ulkopuolinen on asettautunut. Kotimaan markkinat määritellään siten, että ulkopuoliset ostajat ovat asettautuneet samalle kansalliselle alueelle kuin havaintoyksikkö. Muu kuin kotimaan liikevaihto jaetaan edelleen euroalueen maihin suuntautuvaan liikevaihtoon (122z) ja muuhun ulkomaan liikevaihtoon (122x).

Muuttuja: 123 Myynnin volyymi

Myynnin volyymi edustaa liikevaihdon arvoa kiinteisiin hintoihin, ja se on siis määräindeksi. Se voidaan laskea myynnin deflaattorilla deflaattorina liikevaihtona käypiin hintoihin tai määräindeksinä, joka saadaan suoraan myytyjen tavaroiden määrästä.

Myynnin deflaattoria koskevien tietojen (muuttuja 330) sijasta voidaan käyttää myynnin määrää koskevia tietoja (muuttuja 123) asetuksessa (EY) N:o 1165/98 olevan vähittäiskauppaa ja korjaustoimintaa koskevan liitteen C mukaisesti.

⁽¹⁾ Jos tuotetukipalkkiot on vaikea mitata, ne voidaan poistaa laskettaessa indeksejä aikavälillä.

⁽²⁾ Kansallisia kirjanpitosääntöjä käytetään ohjaavina periaatteina päätettäessä, mikä luetaan mukaan.

Muuttuja: 130 Saadut uudet tilaukset

Tavoitteena on, että saadut uudet tilaukset -indeksillä kuvataan tuotteiden ja palveluiden kysynnän kehitystä tulevan tuotannon osoittimena. Muuttuja sopii myös kuvaamaan sitä, onko kysyntä peräisin kotimaan markkinoilta vaiko muilta markkinoilta.

Tilaus määritellään tuottajan tarjoamia tavaroita ja palveluita koskevaksi, tuottajan ja ulkopuolisen yhdistävän sopimuksen arvoksi. Tilaus hyväksytään, jos tuottajan mielestä on riittävästi tukea näkemykselle, jonka mukaan kyseessä on pätevä sopimus.

Uudet tilaukset koskevat tavaroita ja palveluita, jotka havaintoyksikön on määrä tuottaa, ja siihen sisältyvät myös alihankkijoilta peräisin olevat tavarat ja palvelut.

Tilausten arvosta vähennetään

- arvonlisävero ja muut vastaavat välittömästi liikevaihtoon liittyvät vähennyskelpoiset verot
- kaikki yksikön laskuttamiin tavaroihin ja palveluihin liittyvät tullit, maksut ja verot
- tilaushetkellä myönnettyt alennukset ja hyvitykset sekä toimituksen jälkeen palautettavien pakkausmateriaalien arvo.

Saaduista uusista tilauksista ei vähennetä aiemmillä jaksoilla saatuja tilauksia, jotka on viitejakson aikana peruutettu, eikä aiempien jaksosten indeksejä tarkisteta peruutusten vuoksi.

Uusien tilausten arvo sisältää myös kaikki muut asiakkaalta veloittavat kulut (kuten kuljetus- ja pakkauskustannukset), vaikka nämä eriteltäisiin laskussa.

Muuttuja: 131 Kotimaan uudet tilaukset**Muuttuja: 132 Muut kuin kotimaan uudet tilaukset**

Muuttujan 130 (saadut uudet tilaukset) indeksien tavoitteet ja ominaispiirteet soveltuvat myös kotimaan uusien tilausten ja muun kuin kotimaan uusien tilausten erottamiseen käytettyihin indekseihin.

Kotimaan uusien tilausten ja muun kuin kotimaan uusien tilausten indeksejä varten uudet tilaukset on jaettava tilauksen alkuperän mukaisesti omistuksen vaihtumisen perusteella. Alkuperäksi katsotaan paikka, johon tilauksen tehnyt ulkopuolinen on asettautunut. Kotimaan markkinat määritellään siten, että ulkopuoliset ostajat ovat asettautuneet samalle talousalueelle (vrt. talousalueen määritelmä tämän liitteen lopussa) kuin havaintoyksikkö. Muut kuin kotimaan uudet tilaukset jaetaan edelleen euroalueen maista saataviin tilauksiin (132z) ja muihin uusiin ulkomaan tilauksiin (132x).

Muuttuja: 210 Työllisten lukumäärä

Työllisten lukumäärää koskevalla indeksillä pyritään kuvaamaan työllisyyden kehitystä teollisuudessa, rakennustoiminnassa ja palvelualoilla.

Työllisten lukumäärä sisältää kaikki havaintoyksikössä työskentelevät henkilöt (joihin kuuluvat myös yksikössään työskentelevät omistajat, yksikössä säännöllisesti työskentelevät yhtiökumppanit sekä palkatonta työtä tekevät perheenjäsenet) sekä ne yksikön ulkopuolella työskentelevät henkilöt, jotka kuuluvat yksikköön ja saavat palkkansa siltä (kuten myyntiedustajat, lähetit sekä korjaus- ja huoltohenkilöstö). Se sisältää myös lyhytaikaisesti työstä poissa olevat työntekijät (kuten sairauslomalla, vuosilomalla tai erityisolomalla olevat työntekijät) ja lakossa olevat työntekijät, mutta se ei sisällä työntekijöitä, joiden poissaolon kesto on määrittelemätön. Se sisältää myös kyseisen maan lainsäädännössä osa-aikaisiksi määritellyt, yrityksen palveluksessa olevat työntekijät ja sen palveluksessa olevat kausityöntekijät, oppisopimuskoulutuksessa olevat työntekijät ja kotona työskentelevät työntekijät.

Työllisten lukumäärään eivät sisälly työntekijät, jotka yksikkö on saanut käyttöönsä muilta yrityksiltä, yksikössä korjaus- ja huoltotöitä tekevät ulkopuolisen yrityksen työntekijät eivätkä asevelvollisuuttaan suorittavat henkilöt.

Palkatonta työtä tekevillä perheenjäsenillä tarkoitetaan henkilöitä, jotka asuvat yksikön omistajan kanssa samassa taloudessa ja työskentelevät säännöllisesti yksikössä, mutta joilla ei ole työsopimusta ja jotka eivät saa kiinteämääräistä korvausta tekemästään työstä. Määritelmän piiriin kuuluvat vain ne henkilöt, jotka eivät ole päätoimisesti jonkin toisen yrityksen palveluksessa.

Tämän määritelmän mukaisesti muuttujan tietoihin sisältyvät

- kaikki palkatut työntekijät, seuraavat ryhmät mukaan luettuna sillä edellytyksellä, että työntekijöille maksetaan palkkaa:
 - kotona työskentelevät työntekijät
 - oppisopimuskoulutettavat/harjoittelijat
 - yrityksessään palkkaa vastaan työskentelevät omistajat ja palkkaa saavat perheenjäsenet

- määräaikaaisesti työstä poissa olevat työntekijät (äitiysloma, sairausloma, lakko, työsulku jne.)
- osa-aikaiset työntekijät
- tilapäiset työntekijät
- kausityöntekijät
- palkatonta työtä tekevät työntekijät:
 - palkatonta työtä tekevät omistajat,
 - palkatonta työtä tekevät perheenjäsenet ⁽¹⁾

Ulkopuolelle jäävät

- vuokrattu työvoima (lukuun ottamatta toimintaa, johon tällaiset työvoimaa välittävät yritykset luokitellaan)
- määrittämättömän ajan poissa olevat henkilöt (esim. pitkäaikainen sairaus, asepalvelus tai siviilipalvelus)
- havaintoyksikön puolesta korjaus- ja huoltotöitä tekevät työntekijät ja muu muilta havaintoyksiköiltä lainattu henkilöstö
- perheenjäsenet, jotka ovat päätoimisesti jonkin toisen yksikön palveluksessa.

Työllisten lukumäärä olisi määritettävä siten, että se on viitejaksoa edustava.

Muuttuja: 211 Palkansaajien lukumäärä

Palkansaajien lukumäärää käytetään tilapäisenä arviona työllisten lukumäärästä.

Palkatun henkilöstön lukumäärä sisältää ne työnantajan palveluksessa olevat työntekijät, joilla on työsopimus ja jotka saavat työstä palkkaa. Palkka voi olla kuukausi-, tunti-, urakka- tai muu palkka, muu korvaus tai palkkio tai luontoismuotoinen korvaus.

Työsuhde on olemassa silloin, kun henkilön ja yrityksen välillä on molempien osapuolten tavallisesti vapaaehtoisesti tekemä määrä- tai vapaamuotoinen sopimus siitä, että henkilö tekee työtä yritykselle luontoismuotoista tai rahamääräistä korvausta vastaan.

Työntekijää pidetään tietyn yksikön palkallisena työntekijänä, jos hän saa yksiköltä palkkaa riippumatta siitä, missä työ tehdään (työ voidaan tehdä tuotantoyksikössä tai sen ulkopuolella). Tilapäistyövoimaa välittävän toimiston kautta hankittua työntekijää pidetään välitystoimiston eikä yksikön (asiakkaan) työntekijänä.

Tämän määritelmän mukaisesti muuttujan tietoihin sisältyvät

- yrityksessään palkkaa vastaan työskentelevät omistajat
- opiskelijat, jotka ovat tehneet muodollisen sitoumuksen osallistumisesta yksikön tuotantoprosessiin korvausta ja/tai koulutusta vastaan
- työntekijät, jotka yritys on ottanut palvelukseensa erityisen työttömien työllistämiseen kannustavan sopimuksen perusteella
- kotona työskentelevät työntekijät, joiden kanssa on tehty nimenomainen sopimus siitä, että palkka maksetaan tehdyn työn perusteella, ja jotka ovat yrityksen palkkalistalla.

Palkansaajien lukumäärä sisältää osa-aikatyöntekijät, kausityöntekijät, lakossa olevat työntekijät sekä lyhyellä lomalla olevat työntekijät mutta ei pitkällä lomalla olevia työntekijöitä.

Palkansaajien lukumäärä ei sisällä vapaaehtoistyöntekijöitä.

Palkansaajien lukumäärä olisi määritettävä siten, että se on viitejaksoa edustava.

(1) Palkatonta työtä tekevät perheenjäsenet on otettu periaatteen vuoksi mukaan, vaikka tarkkoja tietoja voi olla vaikeaa hankkia.

Muuttuja: 220 Tehdyt työtunnit

Tehtyjä työtunteja koskevalla indeksillä pyritään osoittamaan tehdyn työn volyymin kehitystä.

Työtuntien kokonaismäärä ilmoittaa viitejaksolla todellisuudessa tehtyjen, yksikön tuotoksen aikaansaamiseen käytettyjen työtuntien yhteismäärän ⁽¹⁾.

Tämä muuttuja ei sisällä palkallisia työtunteja, joita työntekijä ei todellisuudessa ole tehnyt, kuten vuosilomaa tai sairauslomaa. Se ei myöskään sisällä lounastaukoja eikä kodin ja työpaikan välisiin matkoihin käytettyä aikaa.

Muuttuja sisältää siis vain normaalityöaikana todellisuudessa tehdyt työtunnit, normaalityöajan lisäksi tehdyt työtunnit ja työpaikalla vietetyn ajan, joka käytetään työtilan tai työmaan valmistelun kaltaisiin tehtäviin sekä työpaikalla pidetyt lyhyet lepotauot.

Jos todellisuudessa tehtyjen työtuntien tarkkaa määrää ei tiedetä, se voidaan arvioida normaalien työtuntien ja keskimääräisten poissaolojen (mm. sairaus- ja äitiyslomat) avulla.

Tämän määritelmän mukaisesti muuttujan tietoihin sisältyvät

- todellisuudessa tehtyjen työtuntien kokonaismäärä:
 - normaalityöaikana tehdyt työtunnit
 - palkattu tai palkaton ylityö ⁽²⁾
 - yötyö, sunnuntaityö tai yleisinä vapaapäivinä tehty työ
- työn valmisteluun, työkalujen ja laitteiden valmisteluun, huoltoon ja puhdistukseen sekä työaikakorttien ja raporttien täyttämiseen ja muihin vastaaviin tehtäviin käytetty aika
- työpaikalla vietetty aika, jona ei ole tehty työtä esimerkiksi laitevikojen, tapaturmien tai töiden tilapäisen puuttumisen takia mutta jolta työnantaja maksaa työsopimuksen nojalla palkkaa
- työpaikalla pidetyt lyhyet lepotauot, kuten kahvitauot.

Tietoihin eivät sisälly

- palkalliset työtunnit, joihin ei tehdä työtä loman, sairauden, onnettomuuden, lakon, työsulun jne. vuoksi,
- ateriatauot,
- työpaikan ja kodin välisiin matkoihin käytetty aika.

Muuttuja: 230 Palkat

Bruttopalkkaindeksillä pyritään arvioimaan palkkojen kehitystä.

Palkat määritellään kaikille yksikön palveluksessa oleville työntekijöille (kotona työskentelevät työntekijät mukaan luetuina) maksetuiksi rahamääräisiksi tai luontoismuotoisiksi kokonaiskorvauksiksi työntekijän tilikauden aikana tekemästä työstä riippumatta siitä, maksetaanko korvaus työajan vai tuotoksen perusteella, tai siitä, maksetaanko se säännöllisesti vai epäsäännöllisesti.

Palkat sisältävät kaikki työntekijöiltä kannettavat tuloverot ja sosiaaliturvamaksut siinäkin tapauksessa, että työnantaja pidättää maksut ja suorittaa ne työntekijän puolesta edelleen sosiaalivakuutusjärjestelmille ja veroviranomaisille. Palkat eivät sisällä työnantajalta kannettavia sosiaaliturvamaksuja.

Palkat sisältävät: kaikki työntekijöiden saamat ylimääräiset palkkiot, palkanlisät, vapaaehtoiset maksut, kolmannentoista kuukauden palkat, erorahat, majoitus-, matkustus- ja elinkustannuksista maksettavat korvaukset, perhevastukset, palvelurahat, komissiot, osallistumismaksujen korvaukset jne. sekä työntekijöiltä kannettavat verot, sosiaaliturvamaksut ja muut maksut, jotka työnantaja pidättää työntekijän palkasta.

Vuokratyövoiman kustannukset eivät sisälly palkkoihin.

⁽¹⁾ Tehtyjen työtuntien kokonaismäärä voidaan arvioida palkatun henkilöstön työtuntien lukumäärän avulla, ainakin teollisuudessa.

⁽²⁾ Tietoja palkattomasta ylityöstä on vaikea hankkia monissa jäsenvaltioissa, mutta ne on periaatteen vuoksi otettu mukaan.

Tämän määritelmän mukaisesti muuttujan tietoihin sisältyvät:

- kaikki säännöllisesti maksettavat peruspalkat
- lisäkorvaukset ylityöstä, yötyöstä, viikonlopputyöstä jne.
- kaikki työnantajan maksamat ylimääräiset palkkiot, palkanlisät tai vapaaehtoiset maksut, kuten:
 - elinkustannus-, asumis- tai ulkomaankorvaukset tai paikkakuntalisä
 - ateriakorvaukset
 - työmatkakorvaukset
 - lomarahat, kolmannentoista kuukauden palkka
 - maksetut korvaukset vuosilomista, joita ei ole pidetty
 - tuotos-, tuotanto tai tuottavuuspalkkiot
 - erityiskorvaukset vaikeista työoloista, jotka johtuvat pölystä, liasta, lämpötilasta, savusta, vaarasta jne.
 - poikkeukselliset maksut yrityksestä lähteville työntekijöille, jos nuo maksut eivät liity työehtosopimukseen
 - työntekijöille maksetut aloitepalkkiot ja patenttimaksut
 - johtajien ja työntekijöiden maksut
 - työnantajan maksamat työehtosopimuksen mukaiset perhe-etuudet
- palkkiot
- työntekijöille maksutta annettujen palkkio-osakkeiden arvo
- työnantajan suorittamat säästö- tai muun ohjelman mukaiset maksut työntekijöille
- verot, lakisääteiset maksut ja muut työntekijöiden suorittamat maksut, jotka työnantaja on pidättänyt
- kaikki luontoissuoritukset.

Tietoihin eivät sisälly

- työnantajan lakisääteiset sosiaaliturvamaksut
- työehtosopimukseen ja sopimukseen perustuvat sekä vapaaehtoiset työnantajan sosiaaliturvamaksut
- laskennalliset sosiaaliturvamaksut (työnantajan suoraan maksamat sosiaalietuudet)
- työntekijöille maksetut korvaukset työssä tarvittavien työkalujen, välineiden ja erityisvaatteiden hankintaa varten tai työntekijöiden palkasta, joka työehtosopimuksen mukaan on käytettävä tällaisiin hankintoihin
- verot, jotka työnantaja maksaa maksettujen palkkojen kokonaismäärästä
- työntekijöille työtehtävien yhteydessä koituneista matka-, muutto-, siirtymis-, majoitus-, edustus- ja puhelinlukuista jne. maksetut korvaukset
- ammatillisen koulutuksen kustannukset (koulutuskustannukset), lukuun ottamatta oppisopimussuhteessa työskentelevien palkkoja
- palkat, joiden maksamista työnantaja jatkaa sairauden, työtapaturman, äitiysloman ja lyhennetyn työajan aikana
- muut työnantajan maksettavat työvoimakustannukset:
 - rekrytointikustannukset
 - sosiaalimenot, kuten kulut, jotka koituvat työntekijöiden työmatkoista, riippumatta siitä, tehdäänkö matkat yrityksen omilla liikennevälineillä vai hoitaako ulkopuolinen ne yrityksen puolesta, maksut ammattiyhdistysten rahastoihin
- osakeoptiot (!).

(!) Osakeoptiot on jätetty määritelmän ulkopuolelle pääosin käytännön syistä, jotka liittyvät yhdenmukaisten määritelmien ja tiedonkeruun ongelmiin, vaikka optiot usein katsotaankin korvaukseksi työstä suhteessa yrityksen yleiseen menestykseen.

Luontoissuoritusten arviointiin sovelletaan seuraavaa sääntöä: työnantajan luontoissuoritukset arvotetaan tuottajahintoihin; työnantajan ostamat luontoissuoritukset olisi arvotettava markkinahintoihin.

Muuttuja: 310 Tuottajahinnat

Tuottajahintaindeksillä pyritään mittaamaan kauppahintojen kuukausittaista kehitystä eri toimialoilla.

Toimialan kotimaan markkinoiden tuottajahintaindeksi mittaa kaikkien kotimaan markkinoilla myytyjen, kyseiseltä toimialalta peräisin olevien tavaroiden ja niihin liittyvien palveluiden keskimääräistä hintakehitystä. Muiden kuin kotimaan markkinoiden hintaindeksi kuvaa kaikkien muilla kuin kotimaan markkinoilla myytyjen, kyseiseltä toimialalta peräisin olevien tavaroiden ja niihin liittyvien palveluiden keskimääräistä hintakehitystä (paikalliseksi valuutaksi muunnettuna). Yhdistettynä nämä kaksi indeksiä osoittavat kaikkien tietyltä toimialalta lähtöisin olevien tavaroiden ja palveluiden keskimääräisen hinnan.

On olennaista ottaa huomioon kaikki hinnanmääräytymisperusteet, myös myytyjen yksiköiden määrä, kuljetus, alennukset, palveluehdot, takuuehdot ja määränpää. Määrittelyjen on oltava sellaisia, että havaintoyksikkö voi myöhemmillä viitejaksoilla tunnistaa tuotteen yksiselitteisesti ja toimittaa tarvittavan yksikköhintatiedon.

Hintojen määrittelyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- Soveltuva hinta on perushinta, johon eivät sisälly arvonlisävero ja muut vastaavat välittömästi liikevaihtoon liittyvät vähennyskelpoiset verot sekä yksikön laskuttamiin tavaroihin ja palveluihin liittyvät tullit, maksut ja verot, mutta johon tuottajan saamat mahdolliset tuotetukipalkkiot olisi lisättävä
- Jos kuljetuskustannukset luetaan mukaan, niiden on kuuluttava tuotteen määrittelyyn
- Hintojen todellisen kehityksen kuvaamiseksi on käytettävä liiketoimen todellista hintaa, ei luettelohintaa.
- Tuottajahintaindeksissä olisi otettava huomioon tuotteiden laatumuutokset.
- Jaksolla t kerättyjen hintojen olisi koskettava jaksolla t kirjattuja tilauksia (tilaushetki), eikä siis hetkeä, jona hyödykkeet toimitetaan tehtaalta.
- Muiden kuin kotimaan markkinoiden tuottajahinnat olisi laskettava hintoina maan rajoilla, fob-hintoina (vapaasti laivassa -hinnat).

Indeksin olisi periaatteessa kuvattava viitejakson keskimääräistä hintaa. Käytännössä todellisuudessa kerätyt tiedot saattavat viitata tiettyyn viitejakson puolivälissä olevaan päivään, joka olisi määritettävä siten, että se olisi viitejaksoa edustava. Niiden tuotteiden osalta, joiden kansantaloudellinen merkitys on suuri ja joiden hintakehityksen tiedetään ainakin satunnaisesti olevan epävakaa, on tärkeää, että indeksi todella kuvaa keskimääräisiä hintoja.

Rakentaminen

Rakentamisen tuottajahintaindeksejä voidaan käyttää rakennuskustannuksia kuvaavien muuttujien arviointiin. Ne mittaavat ainoastaan asuinrakennusten hintojen kehitystä: niihin eivät sisälly yhteisöasunnot, muut kuin asuinrakennukset, maan hinta sekä arkkitehdin palkkiot ja muut palkkiot. Ne kuvastavat asiakkaiden rakennusliikkeille maksamia hintoja. Tämä vuoksi ne kuvaavat rakennuskustannusten muutoksia, mutta sen lisäksi myös tuottavuuden ja voittomarginaalin muutoksia. Lisäksi tuottajahintojen ja vastaavien tuotantokustannusten välillä on ajallinen ero.

Palvelut

Samaa määrittelyä sovelletaan palvelujen tuottajahintoihin seuraavin poikkeuksin:

- Palvelujen tuottajahinnat kuvaavat yritysasiakkaille tai yrityksiä edustaville henkilöille tarjottujen palvelujen hintakehitystä.
- Viitejakso on neljännesvuosi.
- Seurannan kohteena ovat sekä kotimaan markkinoiden että muiden kuin kotimaan markkinoiden palvelut.
- Soveltuva hintamittari on liiketoimen hinta, joka kuvaa tuloa, jonka tuottaja saa asiakkaille todellisuudessa myydyistä tuotteista. Niissä olisi otettava kaikki sovellettavat asiakkaita mahdollisesti koskevat alennukset, hyvitykset, lisämaksut jne. huomioon. Koska hinta kuvaa tuottajan saamaa tuloa, niihin ei lueta tuoteveroja, mutta mahdolliset tuotetukipalkkiot olisi lisättävä niihin.

Hinta olisi kirjattava sinä päivänä, jona palvelu suoritetaan asiakkaalle. Jos palvelu suoritetaan usean aikajakson kuluessa, tehdään tarvittavat mukautukset.

Muuttuja: 311 Kotimaan markkinoiden tuottajahinnat

Muuttuja: 312 Muiden kuin kotimaan markkinoiden tuottajahinnat

Muuttujan 310 (tuottajahinnat) indeksejä kuvaavat tavoitteet ja ominaispiirteet soveltuvat myös kotimaan markkinoiden tuottajahintojen ja muiden kuin kotimaan markkinoiden tuottajahintojen erottamiseen käytettyihin indekseihin.

Kotimaan markkinoiden ja muiden kuin kotimaan markkinoiden tuottajahintojen indeksit edellyttävät, että kootaan erilliset tuottajahintaindeksit tuotteen määränpään mukaisesti. Määränpääksi katsotaan paikka, johon tuotteen tai palvelun ostanut ulkopuolinen on asettautunut. Kotimaan markkinat määritellään siten, että ulkopuoliset ostajat ovat asettautuneet samalle kansalliselle alueelle kuin havaintoyksikkö. Muiden kuin kotimaan markkinoiden tuottajahinnat jaetaan edelleen euroalueen maihin toimitettujen tuotteiden tuottajahintoihin (312z) ja muihin tuottajahintoihin (312x).

Muuttuja: 313 Yksikköarvoindeksi

Yksikköarvoindeksiä voidaan käyttää muiden kuin kotimaan markkinoiden tuottajahintojen ja tuontihintojen arviointiin ainoastaan, jos laatu ei yksittäisiin hintatietoihin verrattuna heikkene huomattavasti.

Tätä indeksiä varten lasketaan yksikköarvot tuotteen myynnin arvona, joka jaetaan ulkomaankaupan tiedoista saadulla myyntimäärätiedolla. Saatua yksikköarvoa käytetään tämän jälkeen tuotteen keskimääräisenä hintana, ja indeksi lasketaan samoin kuin tavanomaiset tuottajahintaindeksit.

Muuttuja: 340 Tuontihinnat

Tuontihintaindeksillä pyritään mittaamaan kotimaassa asuvien muilta kuin kotimaan markkinoilta ostamien tuontitavaroitten todellisten kauppahintojen kuukausittaista kehitystä. Kaikki toimintaan liittyvät oheispalvelut jätetään aluksi soveltamisalan ulkopuolelle. Hintaindeksillä olisi seurattava vertailtavien nimikkeiden hintakehitystä ajan mittaan.

On olennaista ottaa huomioon kaikki tuotteiden hinnanomääräytymisperusteet, myös myytyjen yksiköiden määrä, tarjottu kuljetus, alennukset, palveluehdot, takuuehdot ja määränpää. Määrittelyjen on oltava sellaisia, että havaintoyksikkö voi myöhemmillä viitejaksoilla tunnistaa tuotteen yksiselitteisesti ja toimittaa tarvittavan yksikköhintatiedon.

Muut kuin kotimaan markkinat määritellään siten, että ulkopuoliset ostajat ovat asettautuneet eri kansalliselle alueelle kuin havaintoyksikkö. Kotimaan markkinat määritellään siten, että ulkopuoliset ostajat ovat asettautuneet samalle kansalliselle alueelle kuin havaintoyksikkö.

Hintojen keruuseen sovelletaan seuraavia rajoituksia:

- Kotitalouksien, julkishallinnon yksiköiden ja voittoa tavoittelemattomien laitosten tuontia ei lueta mukaan.
- Käytössä olevat kauppajärjestelyt ja tilastomenettelyt vastaavat erityiskauppajärjestelmää ja tavanomainen tuonti sekä tuonti kotimaista jalostusta varten luetaan mukaan. Tuontia korjausta varten ei lueta mukaan.
- Tuotteet rajataan CPA-luokituksen pääluokkiin C, D ja E kuuluviin tuotteisiin. Oheispalveluita ei lueta mukaan.

Hintojen määrittelyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- Soveltuva hinta on CIF-hinta rajalla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina), jonka ulkopuolelle jäävät kaikki tavaroita ja palveluita koskevat tullit, maksut ja verot, joiden suorittaminen kuuluu havaintoyksikölle.
- Yhtiön sisäiset siirrot olisi otettava huomioon, mikäli nämä siirrot perustuvat hintoihin, jotka ovat markkinaperusteisia, joihin markkinat vaikuttavat tai jos markkinahinnat ovat merkitykselliset.
- Hintojen todellisen kehityksen kuvaamiseksi on käytettävä liiketoimen todellista hintaa, ei luettelohintaa, minkä vuoksi alennukset olisi vähennettävä hinnasta.
- Pelkän hintojen kehityksen kuvaamiseksi hintaindeksin keruussa olisi otettava huomioon tuotteiden laadun muutokset ja tehtävä siitä johtuvat tarvittavat mukautukset.
- Muita tuotteiden hinnanomääräytymisperusteita olisi myös käsiteltävä johdonmukaisella tavalla.
- Tuonti kirjataan silloin, kun tavaroiden omistusoikeus siirtyy (kun osapuolet kirjaavat liiketoimen tilikirjojihinsa tai kirjanpitoonsa).
- Veneiden, ilma-alusten tai vastaavien tuotteiden siirrot kolmanteen maahan sijoittautuneelta henkilöltä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle henkilölle luetaan tuonniksi.

Indeksin olisi periaatteessa kuvattava viitejakson keskimääräistä hintaa. Käytännössä todellisuudessa kerätyt tiedot saattavat viitata tiettyyn viitejakson puolivälissä olevaan päivään, joka olisi määritettävä siten, että se olisi viitejaksoa edustava. Niiden tuotteiden osalta, joiden kansantaloudellinen merkitys on suuri ja joiden hintakehityksen tiedetään ainakin satunnaisesti olevan epävakaa, on tärkeää, että indeksi todella kuvaa keskimääräisiä hintoja.

Tuontihintaindeksit edellyttävät tuotteen lähetyksensä mukaisesti tehtävää erillistä laskentaa. Lähetyksensä määrätään tullimenettelyjen kanssa johdonmukaisella tavalla. Tuontihinnat jaetaan tuontiin euroalueen maista (340z) ja tuontiin muista maista (340x).

Muuttuja: 320 Rakennuskustannukset

Rakennuskustannusindeksillä pyritään kuvaamaan rakentajalle rakennusprosessin yhteydessä koituvien kustannusten kehitystä.

Osatekijäindeksi (materiaalikustannukset ja työvoimakustannukset) kuvaa rakennusalan tuotannontekijöiden hintakehitystä.

Rakennuskustannusindeksi lasketaan seuraavasti:

$$I = \sum_{i=1}^n (w_i^M \times M_i + w_i^L \times L_i + \dots)$$

ossa I – rakennusindeksi, M_i – materiaalikustannusindeksi, L_i – työvoimakustannusindeksi, w_i^M – materiaalien paino, w_i^L – työvoimakustannusten paino.

Rakennuskustannusten osia ovat myös laitos- ja välinekustannukset sekä kuljetus-, energia- ja muut kustannukset. Arkkitehdin palkkiot eivät sisälly rakennuskustannuksiin.

Muuttuja: 321 Materiaalikustannukset

Materiaalikustannusindeksi lasketaan yleensä materiaalihintojen avulla. Materiaalien hintojen on luettelohintojen sijasta perustuttava todellisiin hintoihin. Hintojen perustana käytetään tuotteiden ja toimittajien otosta. Hinnat arvotetaan ilman arvonlisäveroa.

Muuttuja: 322 Työvoimakustannukset

Työvoimakustannusindeksin olisi katettava kaikkien työntekijöiden palkat ja sosiaaliturvamaksut. Sosiaaliturvamaksuihin sisältyvät: i) työnantajalta kannettavat lakisääteiset sosiaaliturvamaksut, ii) työehtosopimukseen ja sopimukseen perustuvat sekä vapaaehtoiset työnantajan sosiaaliturvamaksut ja iii) laskennalliset sosiaaliturvamaksut (työnantajan suoraan maksamat sosiaalietuudet).

Muuttuja: 411 Rakennusluvut: asuntojen lukumäärä

Asuntojen rakennuslupien määrää koskevalla indeksillä pyritään kuvaamaan rakennustoiminnan tulevaa kehitystä yksikömmäärien avulla.

Rakennusluvalla tarkoitetaan lupaa rakennushankkeen töiden aloittamiseen. Rakennuslupa itsessään on suunnittelun ja viranomaisilta haettavien lupien viimeinen vaihe ennen töiden aloittamista.

Näihin lupiin perustuva indeksi antaa yleensä hyvin viitteitä rakennusalan työmäärästä lähitulevaisuudessa; tämä ei kuitenkaan välttämättä pidä paikkaansa, jos suuri määrä myönnettyjä lupia jää käyttämättä tai jos luvan saannin ja rakennustöiden aloituksen välillä on pitkä viivästys.

Rakennuslupaindeksit kerätään yhden asunnon asuinrakennuksista sekä kahden tai useamman asunnon asuinrakennuksista. Asunto on huone tai huoneisto ja siihen liittyvät tilat pysyvässä rakennuksessa tai siitä rakenteellisesti erotetussa osassa, joka on rakennettu, uudelleen rakennettu, muutettu jne. yksityistä asuinkäyttöä varten. Asunnossa on oltava erillinen uloskäynti kadulle (suoraan tai puutarhan tai pihan kautta) tai rakennuksen sisällä olevaan yhteiseen tilaan (porraskäytävä, käytävä jne.). Erilliset asuinhuoneet, joita on selvästi tarkoitettu käyttämään kyseisen asunnon osina, on luettava osaksi kyseistä asuntoa. Asunto voi siis muodostua erillisistä rakennuksista, jotka kuuluvat samaan pihapiiriin, jos rakennukset on tarkoitettu saman yksityisen kotitalouden asuinkäyttöön.

Muuttuja: 412 Rakennusluvut: hyötypinta-ala m² tai muu kokomitta

Rakennuslupien hyötypinta-alalla pyritään kuvaamaan rakennustoiminnan tulevaa kehitystä volyymin kannalta.

Rakennusluvalla tarkoitetaan lupaa rakennushankkeen töiden aloittamiseen. Rakennuslupa itsessään on suunnittelun ja viranomaisilta haettavien lupien viimeinen vaihe ennen töiden aloittamista.

Näihin lupiin perustuva indeksi antaa yleensä hyvin viitteitä rakennusalan työmäärästä lähitulevaisuudessa; tämä ei kuitenkaan välttämättä pidä paikkaansa, jos suuri määrä myönnettyjä lupia jää käyttämättä tai jos luvan saannin ja rakennustöiden aloituksen välillä on pitkä viivästys.

Tähän indeksiin kerätään tietoja myönnettyjen rakennuslupien hyötypinta-alasta neliömetreinä. Rakennuksen hyötypinta-ala ⁽¹⁾ mitataan sen ulkoseinistä. Siihen eivät sisälly

- rakenteet (esim. rajaavat rakenneosat, tukirakenteet, pylväät, pilarit, savuhormit)
- huoltotilat (esim. lämmitys- ja ilmastointilaitteiden tai energianlähteen vaatimat tilat)
- kulkuväylät (esim. porraskuilut, hissit, liukuportaat).

Asuinkäytössä olevaan rakennuksen osaan lasketaan keittiöt, olohuoneet, makuuhuoneet, aputilat, kellarit ja asukkaiden yhteiskäytössä olevat tilat.

Muita mittoja voidaan käyttää, jos ne ovat yksiselitteisesti ja johdonmukaisesti käytössä kyseisessä jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 1165/98 liitteen B c kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

Asetuksessa (EY) N:o 1165/98 viitataan rakennusluokitukseen (CC) eri rakennustyyppejä koskevien rakennuslupien osalta. Asetuksen (EY) N:o 1165/98 luokkaan "muut rakennukset" sisältyvät seuraavat rakennusluokituksen luokat:

- hotellit ja vastaavat rakennukset
- tukku- ja vähittäismyymälärakennukset
- liikenteen rakennukset
- teollisuusrakennukset ja varastot
- vapaa-aikatilat, koulutusrakennukset, sairaalat ja hoitolaitokset
- muut kuin asuinrakennukset, muualla luokittelemattomat.

Muuttuja: 330 Myynnin deflaattori

Myynnin deflaattorilla pyritään mukauttamaan liikevaihtoa hintojen muutosten vaikutuksiin.

Vähittäiskaupassa myynnin deflaattori on myytyjen tavaroiden, ei siis tarjotun palvelun deflaattori.

Toimialan deflaattorin laskemiseen käytettävät hinnat lasketaan toimialan kannalta merkittävien tavarahintaindeksien painotettuna keskiarvona. On olennaista ottaa huomioon kaikki hinnanmääräytymisperusteet, myös myytyjen yksiköiden määrä, tarjottu kuljetus, alennukset, palveluehdot, takuuehdot ja määränpää.

Määrittelyjen on oltava sellaisia, että havaintoyksikkö voi myöhemmillä viitejaksoilla tunnistaa tuotteen yksiselitteisesti ja toimittaa tarvittavan yksikköhintatiedon.

Hintojen todellisen kehityksen kuvaamiseksi on käytettävä liiketoimen todellista hintaa, ei luettelohintaa.

Kerättävien hintatietojen olisi periaatteessa kuvattava viitejakson keskimääräistä hintaa. Käytännössä kerätyt tiedot saattavat viitata tiettyyn viitejakson puolivälissä olevaan päivään, joka olisi määritettävä siten, että se olisi viitejaksoa edustava.

Talouselueen määritelmä

Termi talouselue tarkoittaa:

- maantieteellistä julkisen hallinnon hallinnoimaa aluetta, jonka sisällä henkilöt, tavarat, palvelut ja pääoma vapaasti liikkuvat,

⁽¹⁾ Hyötypinta-alan määritelmä vastaa rakennusluokitusta (CC), jossa puolestaan viitataan YK:n luokituksiin "Statistical Standards and Studies, No 40" United Nations, New York, 1987 ja "Statistical Standards and Studies, No 43" United Nations, New York, 1994.

- kaikkia vapaa-alueita, mukaan luettuna tullivarastot ja tullin valvonnassa olevat tehtaot,
- kansallinen ilmatila, aluevedet ja kansainvälisellä vesialueella sijaitseva mannerlaatta, johon valtiolla on yksinoikeudet,
- erillisalueita (esim. maantieteelliset alueet, jotka sijaitsevat ulkomailla ja joita maan keskushallintoviranomaiset (suurlähetystöt, konsulaatit, sotilastukikohdat, tieteelliset tutkimusasemat jne.) käyttävät valtioiden välisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti,
- kansainvälisillä vesillä maan mannerjalustan ulkopuolella sijaitsevia öljy-, luonnonkaasu- jne. esiintymiä, joilla työskentelevillä yksiköillä on kotipaikka ao. alueella, kuten edellisessä alakohdassa on määritelty.

Talousalueeseen eivät sisälly:

- alueen ulkopuoliset erillisalueet (toisin sanoen ne maan oman maantieteellisen alueen osat, joita muiden maiden keskushallintoviranomaiset, Euroopan unionin laitokset tai kansainväliset järjestöt käyttävät valtioiden välisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti).

Tämä määritelmä vastaa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT 1995) 2.05–2.06 kohtaa.

Kotimaan markkinoiden ja muiden kuin kotimaan markkinoiden välinen ero tulkitaan lyhyen aikavälin tilastojen osalta jäsenvaltion talousalueen mukaisesti. Määritelmää voidaan myöhemmin tarkistaa, jotta muiden aiheeseen liittyvien asetusten tavoin voidaan erityisesti ottaa huomioon Euroopan yhdentymisen ja/tai rahaliitto.

LIITE II

Muutokset asetukseen (EY) N:o 1165/98

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1165/98 liite B seuraavasti:

Muuttujien luettelo

Muutetaan c otsakkeen (muuttujien luettelo) alapuolella oleva teksti seuraavasti:

1. Poistetaan 1 kappaleesta muuttujat 130 Saadut uudet tilaukset, 135 Saadut uudet talonrakennustilaukset ja 136 Saadut uudet maa- ja vesirakennustilaukset.
2. Poistetaan 2 ja 4 kohta.

Tilastojakso

Korvataan e otsakkeen (tilastojakso) alapuolella oleva toinen kappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden, joiden NACE-luokituksen pääluokassa F toteutunut kokonaisarvonlisäys annettuna perusvuonna on alle 2 prosenttia Euroopan yhteisön kokonaisarvosta, on toimitettava muuttujat 110, 115 ja 116 ainoastaan neljännesvuoden tilastojaksoa soveltaen.”

Muuttujien yksityiskohtaisuus

Muutetaan f otsakkeen (muuttujien yksityiskohtaisuus) alapuolella oleva teksti seuraavasti:

1. Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Muuttujat 110, 210, 220 ja 230 on toimitettava vähintään NACE Rev. 1 -luokituksen kaksinumerotasolla.”

2. Poistetaan 2 kohta.

Tietojen toimittamisen määräajat

Poistetaan g otsakkeen (Tietojen toimittamisen määräajat) alapuolella olevasta kappaleesta muuttujat 130, 135 ja 136 sekä niiden vastaavat määräajat.
